

Międzynarodowa Refleksja Solidarności

Shalom

Wykorzenienie ubóstwa

*Siostry Szkolne de Notre Dame
Październik 2009*

Wprowadzenie

Według międzynarodowych organizacji, ubóstwo jest sytuacją życiową dla 20% ludności świata, której roczny dochód wynosi do około 400 \$. Nędza jest niedolą tego miliarda ludności żyjącej poniżej 1 dolara dziennie. Wykorzenienie ubóstwa rozpoczyna się od wykorzenienia niedoli. Ubóstwo i niedola to nie tylko chronologia faktów historycznych, ale to zjawisko obecnie istniejącego ucisku, większego niż kiedykolwiek przedtem w historii. Stan ubóstwa i niedoli w świecie, skupienie bogactwa i mnożenie milionerów są niewątpliwie jedną z największych trosk w naszego dzisiejszego świata. Jest to najbardziej dramatyczny „znak czasu”, który zaprzecza Bożemu zamiarowi i ludzkiej godności.

Wzwanie do modlitwy

„Wzwanie do solidarności” pomiędzy nami i „z całym stworzeniem”, „jesteśmy gotowe zaryzykować tym, kim jesteśmy i tym, co posiadamy”, aby zmniejszyć materialne i duchowe ubóstwo w świecie, w narodach i rodzinach. Jesteśmy gotowe oddawać nasze życie, by stawać się chlebem, który jest błogosławiony, łamany i dzielony dla życia świata.” (*Wzwanie do Solidarności*)

Doświadczenie

[Międzynarodowy Fundusz Monetarny](#) stwierdził, że z powodu globalnego kryzysu ekonomicznego na świecie, istniejąca już bieda, może w tym roku rozszerzyć się na blisko 90 milionów ludzi więcej niż miało to miejsce dotychczas. Indie i Czarna Afryka to dzisiaj najbiedniejsze regiony świata.

Pierwszy paragraf *Milenijnych Celów Rozwoju* dotyczy zobowiązania odnośnie likwidacji do 50% ubóstwa w świecie do roku 2015. Jednak cel ten jest zagrożony z powodu globalnego kryzysu. Istnieje także prawdopodobieństwo wzrostu niedożywienia, wywołane tym kryzysem, które dotknie ponad miliard ludności zamieszkującej świat. Istotne w tej walce jest to, aby rządy państw inwestowały głównie w rolnictwo, powodując wzrost i podniesienie tego sektora gospodarki. Kraje rozwijające się są tymi najbardziej dotkniętymi kryzysem. Ze względu na to, że zarówno eksport jak i rynek krajowy maleją, poprawa sytuacji się opóźnia, sprawiając tym samym, że walka przeciw ubóstwu staje się trudniejsza.

Aktualnie ubóstwo dotyka bardzo wysokiego procentu ludności w kilkunastu krajach rozwiniętych i nierozwiniętych. Od 1990 roku ubóstwo wzrosło pomiędzy pewnymi segmentami, odcinkami na kontynencie Azji – średnio 5%, w Ameryce Łacińskiej – około 3%, podczas gdy w innych krajach pozostało na tym samym poziomie. Niedożywienie to także udział w ubóstwie. W tym przypadku tymi, którzy cierpią najbardziej są dzieci poniżej 5-go roku życia i dzieci ważące za mało. W Afryce, w ostatnim dziesięcioleciu problem ten się nasilił i wzrósł do 3%; w Azji zmniejszył się do 9%; w Ameryce Łacińskiej zmalał do 5%.

Obecnie conajmniej 900 milionów ludności na całym świecie żyje w skrajnym ubóstwie.

Refleksja

Czytanie 1: „Byłem głodny, a daliście mi jeść; byłem spragniony, a daliście mi pić. (Mt 25, 35)

Piąta kwestia związana z walką z ubóstwem materialnym dotyczy obecnego kryzysu żywnościowego, który uniemożliwia zaspokojenie podstawowych potrzeb. Kryzys ten znamionuje nie tyle niewystarczająca ilość pożywienia, ile trudność dostępu do niego i zjawiska spekulacyjne ... Niedożywienie może powodować również poważne szkody w kondycji psychofizycznej ludności, pozbawiając wiele osób energii koniecznej do tego, aby bez specjalnej pomocy wyjść z sytuacji ubóstwa. (*Papież Benedykt XVI, Światowy Dzień Pokoju, 2009*)

Czytanie 2: „Błogosławieni ubodzy, albowiem do nich należy Królestwo Boże”. (*Łk 6, 20*)

Trzecią dziedziną, która jest brana pod uwagę w programach walki z ubóstwem i ukazuje jej nieodłączny wymiar moralny, jest ubóstwo dzieci. Kiedy ubóstwo spada na rodzinę, najbardziej bezbronnymi jego ofiarami stają się dzieci: prawie połowa tych, którzy żyją dziś w skrajnym ubóstwie, to dzieci. (*Papież Benedykt XVI, Światowy Dzień Pokoju, 2009*)

Czytanie 3: „Ci wszyscy, co uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne ... Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby”. (*Dz 2, 44*)

Do walki z ubóstwem potrzeba kobiet i mężczyzn, którzy żyją głębokim duchem braterstwa i są zdolni towarzyszyć osobom, rodzinom i wspólnotom na drogach prawdziwego rozwoju ludzkiego ... wśród zasad nauki społecznej w sposób szczególny należy przypomnieć ‘miłość preferencyjną na rzecz ubogich’, w świetle prymatu *caritas*, którego świadectwem jest cała tradycja chrześcijańska, poczynając od pierwotnego Kościoła. (*Papież Benedykt XVI, Światowy Dzień Pokoju, 2009*)

Działanie

W miesiącu październiku, w którym jesteśmy wezwane do modlitwy i działania by ‘wykorzenić ubóstwo’:

- **Pozwólmy**, by w naszych sercach brzmiały słowa Chrystusa: „Wy dajcie im jeść”. (*Łk 9, 13*)
- **Rozejrzyjmy się wokół** i uświadommy sobie potrzeby naszych braci i siostr.
- **Informujmy** i interesujmy się aktualną rzeczywistością ubóstwa w naszym kraju i w świecie.
- **Wspierajmy** twórcze inicjatywy solidarnościowe, nie tylko odnośnie rozdawania tego co zbywa, ale zwłaszcza te dotyczące zmiany stylu życia, modeli produkcji i konsumpcji oraz skonsolidowanych potęg strukturalnych, jakie rządzą współczesnym społeczeństwem.

Modlitwa końcowa

„Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił.” (*Łk 24, 29*)

Zostań z nami, Panie, bądź z nami, nawet jeśli nie zawsze potrafiliśmy Cię rozpoznać. Zostań z nami, bo wokół nas gromadzą się ciemności, a Ty jesteś światłem; nasze serca ogarnia zniechęcenie, a Ty je rozpalasz, dając pewność Paschy. Jesteśmy utrudzeni drogą, ale Ty nas pokrzepiasz połamanym chlebem, abyśmy głosili naszym braciom, że Ty naprawdę zmartwychwstałeś i powierzyłeś nam misję, abyśmy byli świadkami Twego zmartwychwstania.

Zostań z nami, Panie, kiedy wokół naszej wiary katolickiej gromadzą się chmury zwątpienia, zmęczenia czy trudności: Ty, który jesteś Prawdą jako objawiający Ojca, oświeć nasze umysły swoim słowem; pomóż nam poczuć, jak pięknie jest wierzyć w Ciebie.

Zostań w naszych rodzinach, oświeć je, kiedy wątpią, wspieraj, kiedy przeżywają trudności, pocieszaj, kiedy cierpią i są utrudzone codziennym życiem, kiedy wokół nich gromadzą się ciemności, które zagrażają ich jedności i naturalnej tożsamości. Ty, który jesteś życiem, pozostań w naszych ogniskach rodzinnych, aby nadal były miejscem, w którym wielkodusznie wydaje się na świat nowe ludzkie życie, przyjmuje się, kocha i szanuje życie od poczęcia do naturalnej śmierci.” (*Papież Benedykt XVI, Przemówienie Inauguracyjne – Aparecida, 2007, część 6, Pozostań z nami.*)